

ВИСТУПАЄ РАМШТАЙН

Створено міжнародну антирашистську коаліцію

26 квітня, тобто саме на річницю одного з найтрагічніших для України днів, у Німеччині на американській авіабазі «Рамштайн» відбулася зустріч 40 міністрів оборони різних країн світу, стурбованих агресивною війною Росії проти України. Історичне значення цієї події важко переоцінити, адже вперше після завершення Другої світової війни представники широкій міжнародній спільноті зібралися, щоб вирішити, що робити з небезпечною країною-агресором, яка ще й до того володіє ядерною зброєю. Учасники зустрічі фактично створили антирашистську коаліцію на кшталт антигітлерівської.

Звісно, ми, українці, ніколи не забудемо, що саме 26 квітня 1986 року сталася жахлива аварія на Чорнобильській АЕС, яка ще довго відхаркуватиметься нашому народові зараженою радіоактивними ізотопами кров'ю. Утім тепер ми запам'ятаємо й іншу грань цієї дати, яка наповнила її певним оптимізмом на Рамштайнська зустріч є знаменною в багатьох сенсах. Уже хоча б міжнародним представництвом, адже зібралися за одним столом не тільки натовські партнери, які з перших днів російського повномасштабного вторгнення та ще й до нього надавали нам військову, матеріально-технічну і гуманітарну допомогу. Там були також міністри країн-аспірантів – Швеції й Фінляндії, які на тлі російської агресії нарешті зважилися на те, щоб відмовитися від нейтрального статусу, який, здавалося б, прирід до них навично, і зараз вирішують питання про повноцінне членство в Північноатлантичному альянсі. І найімовірніше увійдуть до нього, до поки для України це ще залишатиметься далекою мрією.

До Рамштайну прибули представники таких, здавалося б, далеких Австралії та Нової Зеландії; міністри африканських країн – Кенії, Ліверії, Марокко і Тунісу; Азії – Японії, Південної Кореї, Катару і Йорданії. Особливо хочеться відзначити участь у зустрічі начальника військово-політичного штабу Міністерства оборони Ізраїлю Дрора Шаломо. Отже, єврейська держава після тривалих вагань, побоювань російської помсти нарешті зважилася встати до лав тих, хто готовий дати відсіч вселенському злу, яке нині втілюєся в іпостасі російської мілітарної диктатури. Звісно, було б краще, якби ізраїльську делегацію очолював сам міністр Бені Ганц, який одночасно виконує функції віцепрем'єра, але не все одразу.

Зрозуміло, що тон зустрічі задавали Сполучені Штати. Слова керівника Пентагону Ллойд Остіна, впевнені, будуть вписані золотими літерами в історичні анали. «Це надзвичайні збори. Ми тут для того, щоб допомогти Україні перемогти у війні проти небезпечного російського вторгнення та побудувати оборону для майбутніх викликів... Ми хочемо, щоб Росія ослабла настільки, щоб вона не могла більше робити те, що вона зробила під час вторгнення в Україну», – ось так чітко сформулював головну мету нової антирашистської коаліції шеф американського військового відомства.

Важливість рамштайнської зустрічі полягає передовсім у тому, що вона встановила певну планку, яка означає, що цивілізований світ повинен зробити для України, щоб забезпечити її перемогу над Росією. Апелюючи до античних аллюзій, можна стверджувати, що перейдено Рубікон, і назад вороття немає, лише вперед до звияги. Карфаген повинен бути зруйнований. Жодних напівзаходів, «перезавантажень», умиротворень і поступок агрессорам.

Фактично 40 країн визнали українську армію своєю, адже вона захищає їхню безпеку, їхні цінності, їхній спокій. Тож і дбати про неї доведеться як про власну, причому в умовах гарячої фази війни. Тут уже не вдасться пропетляти, адже небезпека виявилася реальною. Загроза нависла над усією вибудовуваною десятиліттями після Другої світової війни архітектурою глобальної безпеки.

Ще зовсім недавно світові лідери, популярні західні політики, публіцисти-експерти затято переконували публіку, що не вдасться збудувати систему світової безпеки без Росії, без її армії, без її впливів на Близькому Сході, у Центральній Азії, Латинській

Америці. Тепер ця теза звучить більш ніж кумедно. Усім стало зрозуміло, що вся загроза світовій безпеці виходить саме з Росії. А Кремль навіть цього не приховує, погрожуючи і країнам-сусідам, і НАТО, і всім-всім-всім ядерною атакою. Нині навіть недавні партнери Москви, хоча б з тієї самої ОДКБ, вже не бажать мати нічого спільного з нею, а тим паче вв'язуватися в її воєнні авантюри. І на них уже не впливають ні солодкі обіцянки, ні погрози Кремля. Навіть та сама Білорусь, чийого диктатора Лукашенка Путін міцно тримає за причинні місця, зуміла відкараскатися від безпосередньої участі в російській агресії проти України.

Але повернімося до зустрічі в «Рамштайні». Військова допомога, надати яку Україні вирішили 40 держав-учасниць, просто безпрецедентна. Адже йдеться не просто про стримування такого потужного ворога як Росія, йдеться про перемогу. Тобто про знищення ворога й відвойовування захоплених територій. Для цього Збройні сили України отримуватимуть чимраз новішу й досконалішу артилерію, системи протиракетної та протиповітряної оборони, системи залпового вогню, системи ракетного враження, танки, бронетранспортери, а згодом і новітню бойову авіацію. ЗСУ остаточно перейдуть від старої ще радянської зброї на озброєння натовського зразка. Усе це дасть змогу вражати ворога на недостатній для нього відстані, а отже перемагати малою кров'ю.

Тож завдяки старанням того ж самого Путіна українська армія стає найбездатнішою в Європі. Обіцяна ж ним «велич Росії» розвіюється, як ранковий туман. Жорсткі антиросійські санкції остаточно знищують економіку РФ, вона не зможе ні розвиватися, ні модернізуватися, ні кредитуватися. Нині говорити про примирення з Москвою стало моветоном. Усі політичні сили, які колись нахвалювалися дружбою з російським керівництвом, нині активно від неї відрештуються. З Росії утікають найпрацездатніші люди, іноземні компанії, міжнародні організації, інвестори. Світ тяжко, поволі, але невідворотно відмовляється від російських енергоносіїв – головних наповнювачів бюджету РФ. Росія стає чимраз токсичнішою.

Зрозуміло, що здолати російського монстра не вдасться так швидко – надто ретельно його вигодував той же Захід собі на горе, вважаючи, що так прив'яже Росію до цивілізованого світу. А виявилось, що це Росія прив'язувала Захід до себе, корумпувала його, підсаджувала на енергетичну голку. Ще б трохи і процес став би незворотним. Але Путін вирішив психанути й розвалив всю систему узалежнення Західного світу, яку він вибудовував два десятиліття. Благо, що вона ще не встигла зацементуватися.

А от наша перемога – невідворотна. Рамштайнська зустріч завий раз підтвердила це. Щоправда, не треба думати, що все тепер буде легко і просто, бо зусиль всім нам ще доведеться докласти чимало. Коментуючи на своїй сторінці у фейсбуці результати зустрічі в «Рамштайні», міністр оборони України Олексій Резніков відверто заявив:

«Допомога Україні буде зростати, але найближчими днями буде потрібна уся наша стійкість і надзвичайна єдність. Ворог вже усвідомлює свою стратегічну поразку, але все одно намагатиметься завдати нам якнайбільшого болю. На жаль, до перемоги ми ще втрачатимемо наших воїнів. Ще будуть руйнування і болучі жертви.

Ми маємо витримати. І ми витримаємо! Заради тих, хто борюється за вільну Україну у різні епохи. Заради захисників Маріуполя, Харкова, Ізюма, Рубіжного, Сум, Чернігова та героїв з інших міст, які виграли і продовжують вигравати для України час. Заради майбутніх поколінь.

Ми звільнимо нашу землю. Ми повернемо наших людей. Україна перемаже! Тепер у цьому впевнені не тільки ми».

Любка ПЕТРЕНКО

<https://zaxid.net/>